

حور جمع حوراء است و حوراء به دختر جوان و باکره و سفید و بسیار زیبا و سیاه چشم گفته می شود که دارای پستانهای بسیار زیبایی که گرد و تازه رسیده و کمی برآمده اند می باشند.

قرآن می فرماید:

برای پرهیزگاران، دخترانی بسیار جوان و هم سنّ و سال و جامههایی لبریز و پیاپی (از شراب طهور).

بهشتیان همسرانی از حورالعین (سیاه چشم و بسیار زیبا) دارند همچون مروارید در صدف پنهان. اینها پادشی است که در برابر اعمال که انجام می دادند. نزد بهشتیان همسرانی زیبا چشم است که جز به شوهران خود عشق نمی ورزند، گویی از لطافت و سفیدی همچون تخم مرغهایی هستند که در زیر بال و پر مرغ پنهان مانده و دست انسانی هرگز آنها لمس نکرده است و نزدیکی نکرده است. پیامبر اکرم (ص) فرمودند: "همانا بهشتیان به چیزی بیشتر از نکاح اشتها ندارند و لذت نمی برند."

در حدیثی بدین مضمون آمده است که: بهترین چیزهایی که مردم در دنیا و آخرت از آنها لذت می برند، لذت آمیزش و بهره برداری از زنان می باشد. (در بهشت) توان بدنی انسان در کامیابی از زنان به اندازه صد نفر می گردد.

حضرت علی (ع) فرمودند: هریک از آن حوریان، هفتاد حله پوشیده اند و سفیدی ساق ایشان از زیر هفتاد حله معلوم است. از جماع با هریک از آن حوریان لذت صد مرد را می یابد که هریک چهل سال خواهش مجامعت داشته باشند و برایشان میسر نشده باشد.

در جای دیگر حضرت علی (ع) فرمودند: پس آن مؤمن با قوت صد جوان با آن حوری جماع کند و یک معانقه با او هفتاد سال طول میکشد. مؤمن متحیر میباشد که نظر به کدام عضو حوری بکند، بر روی او یا بر پشت او یا بر ساق او. بر هر عضو او که نگاه میکند از شدت نور و صفا روی خود را در آن مشاهده مینماید. پس در این حال زن دیگری بر او مشرف میگردد که خوشتر و خوشبوتر از اولی است.

حضرت امیرالمؤمنین (ع) فرمودند: "هیچ مؤمنی داخل بهشت نمی شود مگر آنکه خداوند غنی، پانصد حوری به او عطا می فرماید که با هر حوری هفتاد غلام و هفتاد کنیز نیز می باشد که هریک مانند لؤلؤ منثور و لؤلؤ مکنون می باشند."

رسول اکرم (ص) می فرماید: "حوری از خیمه خود بیرون آید و روی به تخت مؤمن بخرامد و چون به نزد مؤمن می آید با پانصد سال از سالهای دنیا همدیگر را می بوسند که برای هیچ کدامشان، خستگی و ملال حاصل نمی گردد."

امام صادق (ع) فرمودند: "زنان بهشت حسد نمی برند و حائض نمی شوند و بدخوبی نمی کنند."

رسول اکرم (ص) فرمودند: "هر مؤمنی را هفتاد زوجه از حوران می دهند و چهار زن از آدمیان، که ساعتی با حوری صحبت می دارد و ساعتی با زن دنیا و ساعتی با خود خلوت می کند و بر گرسیها تکیه زده اند و بایکدیگر صحبت می دارند."

برگرفته از کتاب: بهشت و حوریان بهشتی، ناشر: شمیم گل نرگس.